

Sygn. akt I C 399/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi Widzewa w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Emilia Racięcka

Protokolant: st. sekr. sąd. Milena Bartłomiejczyk

po rozpoznaniu w dniu 4 marca 2019 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) S.A. V. (...) z siedzibą w W.

przeciwko C. B.

o zapłatę:

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powoda obowiązkiem zwrotu pozwanemu kosztów procesu;
3. nieuiszczone koszty sądowe przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 399/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 25 maja 2016 r. powód (...) S.A. V. (...), reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od pozwanego C. B. na swoją rzecz kwoty 4.658,61 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania.

W uzasadnieniu podniesiono, że w dniu 17 kwietnia 2014 r. doszło do zalania lokalu użytkowego w budynku położonym w Ł. przy ul. (...), należącego do Biura Usług (...) j. Na skutek tego zdarzenia uszkodzone zostały podłogi, ściany i sufity, a także znajdujące się w lokalu sprzęty, urządzenia elektroniczne i dokumenty. Przyczyną zalania było niewłaściwe postępowanie pozwanego C. B., który podczas odkręcania zaworu głównego (przy wymianie wodomierza) odkręcił kolano nypłowe $\frac{3}{4}$ w pionie (gwint pozostał w trójkniku), doprowadzając tym samym do wycieku wody. W dacie opisanego zdarzenia mienie powodowej spółki było ubezpieczone w T. C. w zakresie szkód spowodowanych zalaniem. Po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego T. C. przyznało na rzecz poszkodowanej spółki odszkodowanie w kwocie 4.658,61 zł. T. C. dochodzi zwrotu kwoty 4.658,61 zł wypłaconej na rzecz poszkodowanej Spółki w postępowaniu likwidacyjnym. Podstawą prawną powództwa jest roszczenie regresowe, gdyż pozwany nie dochował ostrożności przy wymianie wodomierza i ukręcił kolano nypłowe podczas odkręcania zaworu głównego, powodując tym samym powstanie szkody.

/pozew k. 3-5v/

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 10 czerwca 2016 r. Referendarz sądowy nakazał pozwanemu C. B., aby zapłacił stronie powodowej kwotę 4.658,61 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2015 r. do

dnia 31 grudnia 2015 r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty, oraz kwotę 976 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

/nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 63/

Sprzeciwem od nakazu zapłaty z 29 czerwca 2016 r. pozwany C. B., reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował winę w zakresie skutków zalania pomieszczeń należących do Biura Usług (...) Sp. z o.o. Pozwany podniósł, że doszło do awarii tzw. kolana w systemie sieci wodociągowej, lecz awaria ta wystąpiła przed tzw. zaworem głównym odcinającym dopływ wody do lokalu pozwanego. Tym samym za awarię nie może odpowiadać pozwany, ale wspólnota, która za sprawność tego urządzenia odpowiada. Pozwany zakwestionował istnienie i wysokość poniesionych przez pozwanego strat.

/sprzeciw od nakazu zapłaty k. 66-67/

W piśmie procesowym z dnia 1 września 2016 r. powód podtrzymał w całości stanowisko przedstawione w pozwie, w tym wszystkie zgłoszone wnioski dowodowe.

/pismo procesowe z dnia 1.09.2016 r. k. 84-85/

Na rozprawie w dniu 21 grudnia 2016 r. pełnomocnik powoda poparł powództwo i zgłoszone wnioski dowodowe. Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa.

/protokół rozprawy z dnia 21.12.2016 r. k. 105/

Do zakończenia sprawy strony pozostały przy swoich stanowiskach.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Budynek przy ul. (...) w Ł. to budynek mieszkalny, wielorodzinny, 10-cio kondygnacyjny, w kształcie zbliżonym do litery L. Wiek budynku to około 20 lat. W poziomie przyziemia (parteru) zlokalizowano kilka lokali usługowych. Budynek zrealizowano z żelbetonowych elementów profesjonalnych prefabrykowanych w technologii WŁ-82. Zarządzającym jest Wspólnota Mieszkaniowa ul. (...). Od 2009 r. przy ul. (...) ma siedzibę Biuro Usług (...) sp. j. Jest umiejscowione na parterze budynku i zajmuje właściwie cały parter do klatki schodowej. Lokal ma ok. 150 m². Na pierwszym piętrze nieruchomości przy ul. (...) znajdowało się mieszkanie pozwanego C. B., który zamieszkiwał w przedmiotowym lokalu wraz z małżonką A. B.. Mieszkanie pozwanego znajdowało się nad Biurem Usług (...). j.

/bezsporne, protokół rocznego przeglądu k. 118-120v, zeznania świadka R. I. k. 109 znacznik czasowy 00:48:41-01:00:31, zeznania świadka A. B. k. 110 znacznik czasowy 01:06:03-01:13:54/

Biuro Usług (...). j. przy ul. (...) zostało ubezpieczone w (...) S.A. V. (...) na okres od 12 sierpnia 2014 do 11 sierpnia 2015 r.

/polisa nr (...) k. 17-21/

W dniu 17 grudnia 2014 r. doszło do zalania lokalu nr (...) i lokalu użytkowego na parterze należącego do Biura Usług (...). j. w budynku położonym w Ł. przy ul. (...). Na skutek zdarzenia doszło w lokalu użytkowym do uszkodzenia podłóg, ścian i sufitów, urządzeń elektronicznych i dokumentów.

/bezsporne/

Przed zdarzeniem Wspólnota zachęcała do wymiany liczników wody w lokalach. C. B. będący z wykształcenia elektrykiem, postanowił samodzielnie dokonać wymiany licznika. Prace były wykonywane na instalacji wodociągowej – gorącej wody, wewnątrz lokalu. Przed przystąpieniem do tych prac pozwany zakręcił główny zawór należący do Administracji. Główny zawór znajdował się w szachcie technicznym, w łazience w mieszkaniu pozwanego. C. B. nie informował nikogo o wymianie wodomierza, bo prace wykonywał na swojej instalacji. Zakręcenie zaworu w szachcie w łazience powodować miało, że ciepłej wody nie byłoby u pozwanego. Po zakręceniu zaworu i upewnieniu się, że zawór jest szczelny C. B. odkręcił kurki na bateriach i po spuszczeniu pozostałości wody w tym momencie pozwany przystąpił do demontażu starego wodomierza. W instalacji znajdowało się ciśnienie rzędu trzech atmosfer, przekrój rury był duży, a wyciek był intensywny. W pierwszym momencie pozwany próbował zatamować strumień szmatami. Woda leciała w szachcie i rozchodziła się po ścianach szachtu. Wspólnie z żoną skierował wyciek wody do miski ustępowej, aby woda spływała do kanalizacji. Pozwany poprosił żonę A. B., aby zawiadomiła służby techniczne, konserwatora, żeby zakręcić dopływ wody w pionie.

/dowód z informacyjnych wyjaśnień pozwanego C. B. k. 106-107, znacznik czasowy 00:03:46-00:28:37, zeznania świadka A. B. k. 110 znacznik czasowy 01:06:03-01:13:54/

W dniu 17 grudnia 2014 r. o godz. 23.30 konserwator otrzymał zgłoszenie o zalaniu mieszkania ciepłą wodą w lokalu przy ul. (...) w Ł.. Obsługę pogotowia technicznego wykonywała firma (...).

/notatka służbowa k. 15, pismo z dnia 4.08.2016 r. Wspólnoty Mieszkaniowej (...)/47 k. 76/

Pracownicy Biura Usług (...) j. odkryli szkodę 18 grudnia po przyjeździe do pracy. Połowa biura, która była za klatką schodową była zalana bardzo poważnie. Zalane były 4 pomieszczenia – sala konferencyjna, 2 pokoje i pół korytarza. Woda zatrzymała się. Zniszczeniu uległy sufit, ściany. Nie było prądu, bo została zalana ściana, gdzie jest elektryka. Został uszkodzony komputer, wykładziny, karton gips, dokumenty, papiery, mapy. Administrator poinformował o zajściu, które wydarzyło się w nocy. Była to awaria ciepłej wody. Nie poinformowano, kto jest odpowiedzialny za to zdarzenie. Również nikt nie kontaktował się z pozwanym. 18 grudnia poszkodowani zgłosili szkodę do C.. Nie dochodząco kto jest odpowiedzialny za szkodę.

/zeznania świadka R. I. k. 109 znacznik czasowy 00:48:41-01:00:31/

C. B. w podaniu zwrócił się do Wspólnoty o pokrycie z ubezpieczenia zawartego przez Wspólnotę ewentualnych roszczeń osób pokrzywdzonych wskutek zalania z 17 grudnia 2014 r. Pozwany udał się do Administracji.

/podanie k. 16/

W. K. był konserwatorem nieruchomości przy ul. (...) w latach 2011-2013, również w grudniu 2014 r. Do jego obowiązków należało usuwanie awarii. Wszystkie klucze do pomieszczeń, gdzie są zawory, były u konserwatorów, choć niektóre zawory można było samemu zamknąć. Klatki 33 i 47 miały zawory zamykane w tzw. pomieszczeniu technicznym, raczej nikt nie mógł tam wejść. W. K. w klatce 47 zastał wodę, która lała się z pionu głównego. Woda kapiała wszędzie szczelinami. W. K. poszedł do pomieszczenia technicznego i zatrzymał wodę. Następnego dnia zauważył, że zawór jest założony i wpuścił wodę. Trudno określić co było przyczyną zalania.

/zeznania świadka W. K. k. 122-123/

S. W. był administratorem nieruchomości położonej przy ul. (...) w latach 2012-2016. W dniu 18 grudnia 2014 r. otrzymał od konserwatora W. K. protokół ze zdarzenia, a następnie do biura administracji zgłosił się C. B.. Zawory na pionach wody należą do części wspólnej nieruchomości, w związku z czym za ich stan techniczny odpowiada wspólnota mieszkaniowa. W klatce, w której mieszka C. B. lokatorzy nie mają dostępu do zaworu odcinającego wodę w lokalach znajdujących się w ich pionie. Zawór znajduje się na półpiętrze technicznym w zamkniętej przestrzeni. Należy zgłosić się do administratora lub konserwatora, aby dostać się do tego zaworu, co było możliwe podczas dyżurów. W Biurze Usług (...) były oznaki zalania. Wykładzina w sali konferencyjnej była mokra. S. W. nie robił oględzin całego lokalu.

Nie posiadał wiedzy technicznej o stanie technicznym w administrowanym przez niego domu. W częściach wspólnych, które są widoczne i do których jest dostęp można stwierdzić, że są w złym stanie technicznym. Budynek został oddany do użytku w 1992 r. Charakterystyczną cechą jest to, że był budowany przez kilka lat, a ostatnim elementem oddanym do użytkowania była klatka nr 47. Miejscowo instalacja jest w złym stanie. Elementy instalacji w piwnicach wymagają napraw i konserwacji. Nie było przeglądu instalacji w szachtach, bo one znajdują się w lokalach. Podczas spisu wodomierzy, który dokonuje się dwa razy w roku, a który jest dokonywany przez administratora lub konserwatora z udziałem administratora, podejmuje się starania w celu oceny stanu technicznego instalacji w szachtach, a przede wszystkim stanu zaworów w pionach. Właścicielem wodomierzy jest właściciel lokalu i do niego należy obowiązek ich wymiany lub legalizacji co 5 lat. Jeśli właściciele kierowali zapytania lub prośbę o pomoc, to S. W. polecał im skorzystanie z usług konserwatora zatrudnionego na terenie nieruchomości.

/zeznania świadka S. W. k. 123-125/

Decyzją z dnia 24 lutego 2015 r. C. T..U. S.A. przyznało poszkodowanej S. odszkodowanie w kwocie 4.658,61 zł. Wyliczenia należnego odszkodowania dokonano w oparciu o § 10 ogólnych warunków ubezpieczenia oraz na podstawie zgromadzonej dokumentacji, oględzin miejsca zdarzenia i wyliczenia kosztorysowego sporządzonego na podstawie KNR według obowiązujących cenników remontowo-budowlanych według poniższego zestawienia:

- 1.950,41 zł L.
- 2.278,13 zł – kosztorys remontowy
- 48,78 zł – dysk Samsung
- 81,29 zł – dysk S.
- 300 zł – blaty biurek

/decyzja powoda z dnia 24.02.2015 r. k. 47-47v/

Pismem z dnia 12 maja 2015 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności regresowej w wysokości 4.658,61 zł. W uzasadnieniu podniesiono, że przyczyną powstania przedmiotowej szkody było odkręcenie przez pozwanego kolana nypłowego $\frac{3}{4}$ w pionie (gwint został w trójniku) podczas odkręcania zaworu głównego. Za powstałą szkodę ponosi odpowiedzialność pozwany.

/pismo powoda z 12.05.2015 r. k. 57-57v/

Pismem z dnia 11 sierpnia 2015 r. powód wezwał pozwanego po raz kolejny i ostateczny do zapłaty należności regresowej w wysokości 4.658,61 zł.

/pismo powoda z dnia 11.08.2015 r. k. 59/

Przyczyną awarii było uszkodzenie kolana, natomiast sporną okolicznością jest przyczyna tego uszkodzenia. Brak spornego kolana w aktach, nie wiadomo w czym posiadaniu się znajduje. Natomiast można stwierdzić, że takie kolana stosuje się w instalacjach wodnych, a tym także przy podłączeniach do pionu wodnego. Woda do spornego kolana była doprowadzana przy pomocy pionu w taki sposób, że zamknięcie głównego zaworu mieszkaniowego nie odcinało dopływu wody do tego kolana, a zatem w przypadku jego uszkodzenia z dowolnej przyczyny powodowało awaryjny wypływ wody. Wodomierz i sporne kolano umieszczone są w szachcie instalacyjnym znajdującym się w łazience pozwanego. Awaria nastąpiła na przewodzie wody ciepłej. Przewody doprowadzające wodę zimną pracują na ogół (przy prawidłowym montażu i braku wad materiałowych) w znacznie lepszych warunkach, niż przewody wody ciepłej. Przewody wody ciepłej pracują natomiast w gorszych warunkach – wpływ temperatury i odkształceń termicznych, co powoduje ich częstsze awarie z uwagi na wydłużanie i kurczenie przewodów, niż dla mniej obciążonych (termicznie) przewodów wody zimnej. Możliwe jest także wystąpienie wżerów na montowanych rurach stalowych w pobliżu

gwintów, co mogło spowodować przecieki. Brak również określenia śladów (pośredniego) zalania pomieszczenia lokalu użytkowego i bezpośrednio w lokalu pozwanego, brak także określenia wysokości poziomu zalania podłogi, które stanowi wyraźne zaniedbanie dowodowe, co jest tym bardziej istotne, że protokoły szkody sporządzała specjalistyczna firma ubezpieczeniowa. W pozwie nie podano, które z elementów budowlano – instalacyjnych zostały zalane i w jakich rozmiarach w lokalu usługowym znajdującym się poniżej lokalu nr (...), w którym doszło do awarii – nie podano np. wielkości zalanej powierzchni i wysokości zalania podłogi. Nie wiadomo jakie ciśnienie panowało w sieci wodociągowej w czasie awarii. Armatura i urządzenia wbudowane w instalację nie powinny wywoływać uderzeń wodnych, powodujących chwilowy wzrost ciśnienia przekraczającego ciśnienie próbne instalacji. W trakcie spisania protokołu szkody nie stwierdzono żadnych innych uszkodzeń rur wodociągowych poza uszkodzeniem kolana nypłowego, które spowodowało sporne zalanie. Sporna awaria wodociągowa została dawno usunięta, a więc nie ma widocznych śladów wycieków. Powyższe okoliczności spowodowały, że można jedynie w sposób poszlakowy ocenić przyczyny awaryjnego uszkodzenia. Obecnie po usunięciu po upływie 3 lat od zaistnienia awarii i braku wyraźnych śladów wielkości zalania oraz wielu innych dokumentów – nie można jednoznacznie określić przyczyn szkody zalaniowej – można określić jedynie prawdopodobieństwo danych przyczyn.

Ustalenie, czy przyczyną zalania w dniu 17 grudnia 2014 r. lokalu usługowego w budynku położonym w Ł. przy ul. (...) było niedołożenie należytej staranności przy wymianie wodomierza skutkującym odkręceniem kolana nypłowego $\frac{3}{4}$ w pionie podczas odkręcania zaworu głównego nie może być obecnie zupełnie jednoznaczne z uwagi na upływ 3 lat od awarii i brak spornego kolana nypłowego.

Pęknięcie spornego kolana nypłowego mogło nastąpić zarówno wskutek wady materiałowej, jak też z wielu innych przyczyn.

/opinia biegłego sądowego w zakresie instalacji i urządzeń sanitarnych k. 140-175/

Wartość laptopa marki L., model Z500 z ekranem L. wielkości 15,5 w grudniu 2014 r. wynosiła 1.950 zł netto.

Dyski komputerowe: marki S. i S.. Przyjmując, że dysk marki S. był pojemności 250 GB a dysk S. był pojemności 500 GB ich wartość wynosiła odpowiednio kwoty: 48 zł netto i 81 zł netto.

Błaty do biurek miały wartość łącznie 300 zł netto.

Wysokość poniesionej szkody w mieniu ruchomym – 2.380,48 zł – wyliczona przez ubezpieczyciela odpowiada średnim cenom rynkowym, obowiązującym w dacie zdarzenia.

/opinia biegłego w zakresie wyceny ruchomości k. 191-193/

Wysokość kosztów robót budowlanych mających na celu likwidację skutków zalania lokalu użytkowego zlokalizowanego w Ł. przy ul. (...) z uwzględnieniem stawek rynkowych za tego typu usługi obowiązujące w dacie zaistnienia zdarzenia wynosi 2.487,87 zł bez podatku VAT.

/opinia biegłego z zakresu ceny, rozliczenia, kosztorysowania robót budowlanych k. 208-210/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy, którego rzetelność i prawdziwość nie była kwestionowana przez strony.

Sąd oparł się w szczególności na dowodach z opinii biegłych sądowych z zakresu: instalacji i urządzeń sanitarnych mgr inż. H. K., wyceny ruchomości – mgr P. G., ceny, rozliczenia, kosztorysowania robót budowlanych – H. T.. W ocenie Sądu opinie biegłych są rzetelne, kompletne i jasne, w sposób profesjonalny wyjaśniające zagadnienia wymagające wiedzy specjalnej, a będące niezbędnymi do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Z uwagi na powyższe Sąd opinii biegłym przyznał wiarę w całości.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 828 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania. Jeżeli zakład pokrył tylko część szkody, ubezpieczającemu przysługuje co do pozostałej części pierwszeństwo zaspokojenia przed roszczeniem ubezpieczyciela.

Niewątpliwie podstawą odpowiedzialności sprawcy szkody polegającej na zalaniu lokalu położonego niżej z lokalu znajdującego się na wyższej kondygnacji jest przepis art. 415 k.c. Jakkolwiek w orzecznictwie pojawiła się również koncepcja zastosowania art. 433 k.c. przy ustalaniu odpowiedzialności za tego rodzaju szkody, to aktualnie za pogląd ugruntowany należy uznać ten, który wyklucza jako podstawę odpowiedzialności za tzw. szkody zalaniowe przepis art. 433 k.c. (tak m.in. Sąd Najwyższy w uchwale z 19.02.2013 r., III CZP 63/12, OSNC 2013/7-8/81/).

Zgodnie z zasadą, wyartykułowaną w art. 415 k.c., kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przesłankami odpowiedzialności przewidzianej w powyższym przepisie są: szkoda, czyn sprawcy noszący znamiona winy oraz związek przyczynowy pomiędzy tym czynem a szkodą.

O winie sprawcy szkody można mówić wówczas, gdy jego zachowanie w kontekście całokształtu porządku prawnego ma charakter obiektywnie bezprawny oraz, gdy można mu postawić zarzut, iż mając świadomość szkodliwego skutku swego zachowania i przewidując jego wystąpienie, celowo zmierzał do osiągnięcia owego skutku (wina umyślna) lub nie dołożył należytej staranności, aby skutkom owego zachowania zapobiec (wina nieumyślna - niedbalstwo). Niedbalstwo polega na niedołożeniu wymaganej w stosunkach danego rodzaju staranności niezbędnej do uniknięcia skutku, którego sprawca nie chciał wywołać. Stopień zawinienia sprawcy - z punktu widzenia odpowiedzialności cywilnej – jest bez znaczenia, ponieważ każdy stopień winy, nawet najłżejszy, uzasadnia nałożenie na sprawcę szkody obowiązku jej naprawienia (tak też Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 10 października 1975 r., w sprawie I CR 656/75). Sprawca szkody odpowiada w razie istnienia choćby lekkiego niedbalstwa - culpa levissima.

Sprawcy można zarzucić zawinione zachowanie, jeżeli jest ono bezprawne, tzn. sprzeczne z przepisami prawa zawartymi w różnych jego gałęziach oraz z zasadami współżycia społecznego.

Za należyte utrzymanie lokalu mieszkalnego odpowiada jego właściciel (art. 13 ust. 1 ustawy z 24.06.1994 r. o własności lokali, tj. Dz. U. z 2018, poz. 716). Należyte utrzymanie lokalu obejmuje również zapewnienie sprawności instalacji znajdujących się w lokalu w części, w jakiej obsługują one jedynie lokal. Utrzymanie sprawności instalacji wodociągowej wewnątrz lokalu, w tym jej szczelności, należy zatem do właściciela lokalu.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy zgodzić należy się z opinią biegłego w zakresie urządzeń sanitarnych, że w aktach brak jest bardzo wielu dokumentów dotyczących omawianej awarii pomimo tego, że strona powodowa jest specjalistyczną firmą ubezpieczeniową. Mogło wystąpić łącznie wiele ewentualnych przyczyn awaryjnego wycieku wody z instalacji wodociągowej lokalu nr (...) i obecnie można ocenić jedynie prawdopodobieństwo przyczynienia się poszczególnych okoliczności. Do awarii mogły doprowadzić wadliwe projekty lub ich brak, wadliwy montaż, wadliwe lub zużyte kolano nypłowe, brak obowiązkowych prawidłowych przeglądów i inne wymienione w opinii okoliczności. Z uwagi na brak właściwej pełnej dokumentacji zdjęciowej, i lakoniczne dane zawarte w aktach szkody, to ewentualną wadę materiałową kolana nypłowego można wykryć jedynie przez szczegółowe (i drogie) badania laboratoryjne pod warunkiem posiadania przez pozwanego lub ubezpieczyciela takiego kolana. Jednoznacznie określenie przyczyn awarii jest obecnie niemożliwe, z uwagi na zaniedbania procesowe i w zakresie dokumentowania przez stronę powodową – brak zdjęć, określenia wysokości zalania podłogi poszczególnych pomieszczeń ani wielkości zalanych.

Zgodnie bowiem z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z tego faktu wywodzi skutki prawne. Z kolei z przepisu art. 232 k.p.c. wynika, że strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne, a więc powód powinien przedstawić sądowi twierdzenia o faktach, które mają uzasadniać jego żądanie, zaś pozwany wypowiedzieć się co do tych faktów, a nadto przedstawić własne twierdzenia na uzasadnienie podniesionych przez niego zarzutów. To strony mają przez swoje aktywne działanie,

którym jest między innymi wskazywanie dowodów, zadawanie pytań świadkom oraz stronom udowodniać fakty, z których wywodzą skutki prawne. Sąd może dopuścić dowód z urzędu, jednakże uprawnienie to ma charakter wyjątkowy. Dopuszczenie przez Sąd dowodu z urzędu może nastąpić jedynie wtedy, gdy nie ma innej możliwości doprowadzenia do właściwego rozstrzygnięcia sprawy. Jest to prawo Sądu, a nie obowiązek, stąd skorzystanie z tego uprawnienia uzależnione jest od oceny sytuacji procesowej danej sprawy (por. wyrok SN z 7 lipca 2017 roku, V CSK 629/16, Legalis nr 1675533). W szczególności Sąd nie jest zobowiązany do zarządzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń i wykrycia środków dowodowych, pozwalających na ich udowodnienie. Nie ma też obowiązku przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Mając na uwadze zebrane w sprawie dowody a zwłaszcza opinię biegłego sądowego mgr inż. H. K., Sąd przyjął, że powód nie wywiązał się z ciążącego na nim z mocy przepisów art. 6 k.c. oraz 232 k.p.c. obowiązku. W szczególności strona powodowa nie udowodniła winy pozwanego.

Z tych względów wobec niewykazania przez stronę powodową odpowiedzialności pozwanego C. B. Sąd oddalił powództwo w całości.

Na podstawie art. 102 k.p.c., Sąd orzekł jak w pkt 2 wyroku.

Na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 300), Sąd odstąpił od obciążania powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa (pkt 3 wyroku).